

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 303/2014-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. júna 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ivetty Macejkovej a sudcu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť C. T., t. č. vo výkone väzby, zastúpeného advokátom Mgr. Adriánom Cakom, Rázusova 6, Trnava, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 5 ods. 1 písm. c) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Okresného súdu Galanta sp. zn. 1 Tp 53/2013 z 23. novembra 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6 Tpo 59/2013 z 5. decembra 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť C. T. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. februára 2014 doručená sťažnosť C. T., t. č. vo výkone väzby (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práv podľa čl. 5 ods. 1

písm. c) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a uznesením Okresného súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 1 Tp 53/2013 z 23. novembra 2013 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie okresného súdu“) v spojení s postupom a uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 6 Tpo 59/2013 z 5. decembra 2013 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie krajského súdu“).

Z obsahu sťažnosti vyplýva: „Uznesením vyšetrovateľa PZ, ČVS: ORP-780/OVK-GA-2013, zo dňa 23. 11. 2013, mi bolo vznesené obvinenie za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmena a) Trestného zákona a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Uznesením vyšetrovateľa PZ, ČVS: ORP-655/OVK-GA- 2013, zo dňa 23. 11. 2013 mi bolo vznesené obvinenie za zločin krádeže podľa § 212 odsek 1 odsek 2 písmeno a) odsek 4 písmeno a) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Uznesením vyšetrovateľa PZ, ČVS: ORP- 577/OVK-GA-2013, zo dňa 23. 11. 2013 mi bolo vznesené obvinenie za zločin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) odsek 4 písmeno a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Uznesením vyšetrovateľa PZ, ČVS: ORP-655/OVK-GA-2013 zo dňa 23. 11. 2013 boli vyššie označené trestné veci spojené na spoločné konanie vedené pod ČVS: ORP-655/OVK-GA-2013

Proti všetkým uvedeným uzneseniam som dňa 23. 11. 2013 pri výsluchu obvineného podal ústne do zápisnice sťažnosť, ktorú som neskôr písomne odôvodnil.

Dňa 23. 11. 2013 rozhodoval sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Galanta o návrhu na vzatie mojej osoby do väzby, sp . zn. 1Pv 738/13 zo dňa 23. 11. 2013. Návrhu na vzatie do väzby som navrhol nevyhovieť nakoľko som bol toho názoru, že neboli splnené formálne podmienky vzatia do väzby. Ich absenciu som videl založenú tým, že v čase rozhodovania o vzatí do väzby nebolo rozhodnuté o mojej sťažnosti proti uzneseniam o vznesení obvinenia.

Uznesením Okresného súdu Galanta, sp. zn.: 1 Tp/53/2013, zo dňa 23. 11. 2013 som bol z dôvodov podľa § 71 odsek 1 písmena a/, b/, c/ Trestného poriadku vzatý do väzby.

S námietskou absencie formálnej stránky väzby sa sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Galanta vysporiadal tak, že sa stotožnil so stanoviskom prokurátora Okresnej Prokuratúry Galanta ohľadne nej.

Proti Uzneseniu Okresného súdu Galanta sp . zn.: 1 Tp/53/2013, zo dňa 23. 11. 2013 som pri výsluchu o rozhodovaní o návrhu na vzatie do väzby podal ústne do zápisnice sťažnosť, ktorú som prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 25. 11. 2013 odôvodnil. Sťažnosťou som namietal absenciu formálnej podmienky väzby, okrajovo tiež podmienky materiálnej.

Písomným podaním zo dňa 26. 11. 2013 som odôvodnil sťažnosti proti uzneseniam o vznesení obvinení ako aj uzneseniu o spojení vecí.

Uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn.: 6Tpo/59/2013, zo dňa 05. 12. 2013 bola moja sťažnosť proti Uzneseniu Okresného súdu Galanta, sp. zn.: 1 Tp/53/2013, zo dňa 23. 11. 2013 podľa § 193 odsek 1 písmena c) Trestného poriadku zamietnutá.

Uznesením Okresnej prokuratúry Galanta, sp. zn.: 1 Pv 738/13-34, zo dňa 06. 12. 2013 bolo rozhodnuté o mojich sťažnostiach proti Uzneseniu vyšetrovateľa PZ, ČVS: ORP-780/OVK- GA-2013 zo dňa 23. 11. 2013 o vznesení obvinenia, ČVS: ORP-577/OVK-GA-2013 zo dňa 23. 11. 2013 o vznesení obvinenia, ČVS: ORP-655/OVK-GA-2013 zo dňa 23. 11. 2013 o vznesení obvinenia a ČVS: ORP:-655/OVK-GA-2013 o spojení vecí.

Podstata predmetnej sťažnosti spočíva v tom, že postupom a rozhodnutím Okresného súdu Galanta zo dňa 23. 11. 2013, sp. zn.: 1 Tp/53/2013 v spojení s postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Trnave zo dňa 05. 12. 2013, sp . zn: 6Tpo/59/2013, ako aj konaním, ktoré týmto rozhodnutiam predchádzalo najmä v predmete samotného obmedzenia osobnej slobody, boli porušené moje základné práva a slobody podľa čl. 17 ods. 1 ods. 2 ods. 5, čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a ľudské práva a základné slobody podľa čl. 5 ods. 1, písm. c) čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, tak že do väzby som bol vzatý aj napriek absencii formálnej podmienky väzby, neodôvodnenými a nepreskúmateľnými rozhodnutiami, čím porušené bolo moje právo na osobnú slobodu, právo byť stíhaný a pozbavený osobnej slobody len z dôvodov a spôsobom ktorý ustanoví zákon, právo byť vzatý do väzby iba z dôvodov a na

čas ustanovený zákonom, právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a tiež právo na obhajobu.“

Ďalej sťažovateľ uviedol: „Dôvodnosť trestného stíhania obvineného je základným predpokladom nariadenia väzby. O tom či je trestné stíhanie dôvodné, resp. či zistené skutočnosti sú postačujúce pre dôvodné podozrenie voči konkrétnej osobe zo spáchania trestného činu majú na podklade sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia v prípravnom konaní právomoc posúdiť len orgány činné v trestnom konaní. Súd v takom štádiu trestného konania nemá kompetenciu rozhodovacieho orgánu o sťažnostiach proti rozhodnutiam orgánov činných v trestnom konaní a nie je oprávnený robiť rozhodnutia vo veci samotnej. Nemá kompetenciu zasahovať do činnosti orgánov činných v trestnom konaní a dávať im pokyn k ďalším postupom, pričom meritorne, teda k dôvodnosti trestného stíhania sa môže vyjadriť až po podaní obžaloby. Dozor nad dodržiavaním zákonnosti v prípravnom konaní vykonáva prokurátor. Iba on je oprávnený zaoberať sa sťažnosťami proti rozhodnutiam orgánov činných v trestnom konaní a iba on je oprávnený zrušiť nezákonné a neopodstatnené rozhodnutie policajta a urobiť rozhodnutie o ďalšom procesnom postupe. Sťažnosťami ktorými som uznesenia o vznesení obvinení napadol, som vyjadril nesúhlas s trestným stíhaním a dôvodil som jeho neopodstatnenosť.

Orgány činné v trestnom konaní mali povinnosť sa včas nimi účinne zaoberať a rozhodnúť o nich niektorým zo spôsobov zákonom predpokladaným. So sťažnosťami sa však v čase kedy rozhodnutie o nich bolo pre ďalší postup potrebné nezaoberali a rozhodli o nich vtedy, keď okolnosti vylučovali iné zákonom predpokladané rozhodnutia (zastavenie trestného stíhania). Iné ako učinené rozhodnutie bolo vylúčené skutočnosťou, že v čase rozhodovania o sťažnostiach som bol vo väzbe, ktoré rozhodnutie o nej už bolo právoplatné. Žiaden orgán činný v trestnom konaní by nezastavil aj keď zjavne nepodložené trestné stíhanie obvineného nachádzajúceho sa vo väzbe. Nerozhodnutím oprávneného orgánu o mojej sťažnosti proti uzneseniam o vznesení obvinení do momentu rozhodovania o návrhu prokurátora na vzatie do väzby sudcom pre prípravné konanie, bola prenesená rozhodovacia právomoc z orgánov činných v trestnom konaní na súd. V rámci povinnosti súdu okrajovo skúmať formálne podmienky väzby, tak ťarchu v podobe dôkazného bremena

preniesli na súd v plnej miere, čo je stav nenachádzajúci oporu v trestnom právnom poriadku a popierajúci základné jeho procesné zásady.

K námietkam absencie formálnej stránky uplatneným v sťažnosti proti uzneseniu sudkyne pre prípravné konanie Okresného súdu v Galante o vzatí do väzby, resp. spôsobu akým som bol pozbavený osobnej slobody nezaujal Krajský súd v Trnave žiadne stanovisko. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť súdov zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B, s. 49, § 30). Právo na rozhodnutie, reflektujúce moje argumenty a námietky je obsahom práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, nakoľko len zjavne a zreteľne odôvodnené rozhodnutie je zárukou, že výkon spravodlivosti nebude arbitrárny (I. ÚS 117/04). Námietka ohľadne formálnej stránky väzby bola relevantná a zásadná pre spravodlivé rozhodnutie a zachovanie zákonnosti.“

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„I. Postupom a rozhodnutím Okresného súdu Galanta zo dňa 23. 11. 2013, sp. zn.: 1Tp/53/2013 v spojení s postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Trnave zo dňa 05. 12. 2013, sp. zn.: 6Tpo/59/2013 o vzatí obvineného do väzby boli porušené základné práva a slobody sťažovateľa podľa čl. 17 ods. 1 ods. 2 ods. 5, čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a ľudské práva a základné slobody podľa čl. 5 ods. 1 písm. c), čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

II. Uznesenie Okresného súdu Galanta zo dňa 23. 11. 2013, sp. zn.: 1Tp/53/2013 a Uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 05. 12. 2013, sp. zn. : 6Tpo/59/2013 o vzatí obvineného do väzby sa zrušujú.

III. Sťažovateľ sa bezodkladne prepúšťa z väzby na slobodu.

IV. Sťažovateľovi sa priznáva primerané zadostučinenie vo výške 4.000 Eur (slovom štyritisíc eur) ktoré sú Okresný súd Galanta v sume 2.000 Eur a Krajský súd v Trnave v sume 2.000 Eur povinní zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

V. Okresný súd Galanta a Krajský súd v Trnave sú povinní nahradiť sťažovateľovi spoločne a nerozdielne trovy právneho zastúpenia v sume 275,94 Eur (za 2 úkony právnej služby 2 x 130,16 Eur - prevzatie a príprava zastúpenia, ústavná sťažnosť, 2 x 7,81 Eur

režijný paušál) na účet jeho právneho zástupcu , do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších prepisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti v zmysle judikatúry ústavného súdu ide vtedy, keď namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, alebo z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť možno preto považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí možnosť porušenia

označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05).

Z petitu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa domáha vyslovenia porušenia svojich práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 ústavy a práv podľa čl. 5 ods. 1 písm. c) a čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením okresného súdu v spojení s uznesením krajského súdu.

Podľa čl. 17 ods. 1 ústavy osobná sloboda sa zaručuje.

Podľa čl. 17 ods. 2 ústavy nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

Podľa čl. 17 ods. 5 ústavy do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 50 ods. 3 ústavy obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby a aby sa mohol obhajovať sám alebo prostredníctvom obhajcu.

Podľa čl. 5 ods. 1 písm. c) dohovoru každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane v súlade s konaním ustanoveným zákonom: zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby za účelom predvedenia pred príslušný súdny orgán pre dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, alebo ak sú oprávnené dôvody domnievať sa, že je potrebné zabrániť jej v spáchaní trestného činu alebo v úteku po jeho spáchaní.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľa uznesením okresného súdu

Sťažnosť sťažovateľa vo vzťahu k porušeniu označených práv uznesením okresného súdu bolo potrebné odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

Ústavný súd už v rámci svojej judikatúry vyslovil, že princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každá fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorý je kompetenčne predsunutý pred uplatnenie právomoci ústavného súdu (podobne II. ÚS 148/02, IV. ÚS 78/04, I. ÚS 178/04, IV. ÚS 380/04).

Sťažovateľ bol v prvostupňovom konaní v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku oprávnený dovoľávať sa ochrany svojich práv a slobôd v rámci konania o sťažnosti na krajskom súde, ktorému ako súdu odvolaciemu prináleží alebo zrušiť namietané uznesenie okresného súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alebo sám rozhodnúť v súlade s ustanovením § 194 ods. 1 písm. a) a b) Trestného poriadku. Vzhľadom na princíp subsidiarity, ktorý vyplýva z už citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, ústavný súd nemá právomoc preskúmať uznesenie okresného súdu označeného ako samostatného porušovateľa označených práv, pretože jeho postup a rozhodnutie preskúmal krajský súd, ktorý rozhodol o sťažnosti sťažovateľa proti uvedenému rozhodnutiu.

K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru

V tejto časti namietaného porušenia označených práv sťažovateľa odmietol ústavný súd sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi sťažnosťou napadnutým uznesením krajského súdu a jemu predchádzajúcim postupom a uvedenými právami zaručenými v ústave a v dohovore týkajúcimi sa predovšetkým trestného konania vo veci samej.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci (v tomto prípade všeobecného súdu v občianskoprávnom konaní) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Z doterajšej judikatúry ústavného súdu taktiež vyplýva, že v zmysle čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy je osoba vo väzbe oprávnená na preskúmanie procesných a hmotných podmienok, ktoré sú predpokladom pre jej „zákonnosť“, pričom požiadavka preskúmania hmotných podmienok väzby zahŕňa povinnosť preskúmať okolnosti svedčiacie pre a proti väzbe a rozhodnúť, s poukazom na právne kritériá, či sú dané dôvody opodstatňujúce väzbu, alebo prepustiť osobu na slobodu, pokiaľ také dôvody neexistujú (pozri III. ÚS 38/01, III. ÚS 79/02 a III. ÚS 135/04).

Vzhľadom na závažné dôsledky pozbavenia osobnej slobody musí konanie, ktorého predmetom je preskúmanie zákonnosti väzby (konanie v zmysle čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy), splňať niektoré princípy spravodlivého konania tak, ako ich garantuje čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jedným z nich je aj právo na náležité odôvodnenie rozhodnutia. Jeho obsahom je právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré preskúmateľným spôsobom, jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Princíp spravodlivosti („fairness“) pritom

zaväzuje súdy, aby pre svoje rozhodnutia poskytli dostatočné a relevantné dôvody (napr. III. ÚS 135/04, III. ÚS 198/05, III. ÚS 34/07).

Na druhej strane, konania všeobecných súdov, ktorými sa rozhoduje o väzbe, nie sú konaniami o trestnom obvinení samotnom (konaniami vo veci samej týkajúcimi sa viny obvinenej osoby) a ani konaniami o právach alebo záväzkoch občianskoprávneho charakteru, na ktoré sa vzťahuje čl. 6 ods. 1 dohovoru. V rámci konania o väzbe preto nemôže dôjsť k porušeniu čl. 6 ods. 1 dohovoru, keďže túto oblasť ochrany práv upravuje vo svojich ustanoveniach čl. 5 dohovoru (napr. I. ÚS 200/06, III. ÚS 277/07).

V rámci svojej judikatúry už ústavný súd vyslovil, že na konanie a rozhodovanie o väzbe je potrebné aplikovať špeciálne ustanovenia čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy týkajúce sa práva na osobnú slobodu, ktoré v sebe zahŕňajú aj právo na súdnu ochranu v prípadoch pozbavenia osobnej slobody väzbou, na rozdiel od čl. 46 ods. 1 ústavy, ktoré je všeobecným ustanovením zakotvujúcim právo na súdnu ochranu. S prihliadnutím na povahu a účel konania o väzbe je preto na konanie a rozhodovanie súdu o väzbe potrebné aplikovať špeciálne ustanovenia čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy o osobnej slobode, ktoré zahŕňa základné procesné garancie spravodlivého súdneho konania práve s prihliadnutím na povahu a účel konania o väzbe. Obdobný záver je potrebné vyvodiť, aj pokiaľ ide o posúdenie vzájomného vzťahu čl. 50 ods. 3 ústavy a ustanovení čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy v prípadoch konania a rozhodovania všeobecného súdu o väzbe.

K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľa podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 ústavy a čl. 5 ods. 1 písm. c) dohovoru

Sťažovateľ v podanej sťažnosti namietal nesplnenie formálnych podmienok väzby takto: *„Nedostatok v podobe absencie formálnej podmienky väzby bol vyvolaný tou skutočnosťou, že pred rozhodovaním o návrhu na vzatie do väzby neboli uznesenia vyšetrovateľa PZ, ktorými mi boli vznesené obvinenia právoplatné. Právoplatnosť nadobudli až deň po tom, ako odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa o vzatí do väzby.“*

Z obsahu uznesenia okresného súdu je zrejmé, že splnením formálnych podmienok väzby sa zaoberal: „Obhajca obvineného uviedol, že podľa jeho názoru nie sú splnené formálne podmienky väzby pretože mu nebolo doručené rozhodnutie o vznesení obvinenia a najmä nebolo rozhodnuté o sťažnosti voči tomuto uzneseniu. ...

Prokurátor sa k námietkam obhajoby vyjadril v tom zmysle, že sťažnosť voči uzneseniu o vznesení obvinenia nemá odkladný účinok, z tohto dôvodu je toto uznesenie vykonateľné a zároveň aj v prípade zamietnutia sťažnosti obvineného by právoplatnosť nenadobudlo, nakoľko obvinenému a obhajcovi plynie spoločná lehota na podanie sťažnosti. Obvinený svoju sťažnosť neodôvodnil, preto sa o nej nerozhodlo a bol daný plnohodnotný priestor na odôvodnenie sťažnosti spolu s prípadným odôvodnením obhajcu, preto zotráva na svojom návrhu, na vzatí obvineného z dôvodov § 71 ods. 1 písm. a, b, c/ Trestného poriadku. ...

Čo sa týka námietok obhajcu obvineného k formálnym podmienkam väzby, súd sa stotožnil s vyjadrením a argumentáciou prokurátora. Oboznámením sa s obsahom vyšetrovacieho spisu a doteraz zabezpečenými dôkazmi možno konštatovať, že trestné konanie bolo doteraz vedené zákonným spôsobom, jednotlivé dôkazy boli zabezpečované a procesné úkony vykonávané v súlade s príslušnými ustanoveniami trestného poriadku a sú riadne použiteľné pre účely tohto trestného konania. V rámci doteraz vedeného trestného konania neboli zistené žiadne také podstatné procesné vady vedeného trestného konania, ktoré by bránili súdu vo vzatí obvineného do väzby a možno tiež konštatovať, že obvinenému bolo riadne vznesené obvinenie pre túto trestnú činnosť, s týmto bol riadne oboznámený, čo je tiež nevyhnutným predpokladom pre rozhodnutie o väzbe obvineného. Zároveň súd poznamenáva, že spoločne s návrhom na vzatie do väzby bol súdu riadne predložený originál doteraz zabezpečeného vyšetrovacieho spisu.“

Z obsahu uznesenia krajského súdu vyplýva, že: „Na základe sťažnosti obvineného C. T. preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 odsek 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia, a tak zistil, že súd I. stupňa rozhodol v predmetnej veci správne a v súlade so zákonom.

Rozhodnutie súdu I. stupňa bolo riadne odôvodnené a boli vysvetlené všetky dôležité momenty odôvodňujúce samotné rozhodnutie. Súd sa riadne vysporiadal so všetkými dôležitými skutočnosťami a správne i rozhodol. Jeho odôvodnenie si osvojuje v celom rozsahu i odvolací súd.

Väzobné dôvody tak, ako ich súd I. stupňa uvádza vo svojom rozhodnutí skutočne v danom čase reálne existujú, boli splnené všetky formálne i materiálne podmienky pre rozhodnutie, sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Pretože krajský súd nezistil žiadny dôvod na zmenu, alebo zrušenie ktorejkoľvek časti napadnutého uznesenia, sťažnosť obvineného, ako nedôvodnú, zamietol.“

V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na znenie § 185 ods. 1 a 2 Trestného poriadku, z ktorého vyplýva, že opravným prostriedkom proti uzneseniu o vznesení obvinenia je sťažnosť, ktorá ale v súlade s § 185 ods. 6 Trestného poriadku nemá odkladný účinok. Uznesenie o vznesení obvinenia je účinné od jeho vydania, resp. je okamžite vykonateľné. Vykonateľnosť uznesenia znamená aj okamžitú záväznosť uvedeného rozhodnutia, ktoré je automaticky spôsobilé byť ďalej použité ako základ pre realizáciu ďalších procesných prostriedkov podľa Trestného poriadku vrátane rozhodovania o väzbe. Vykonateľnosť je teda samostatný inštitút, ktorý umožňuje rozhodnutie ihneď vykonať, a v danom prípade znamená, že proti osobe obvineného možno ihneď vykonať, resp. použiť ďalšie procesné prostriedky upravené v Trestnom poriadku. Vykonateľnosť uznesenia o vznesení obvinenia je ustanovená priamo Trestným poriadkom, z ktorého ustanovení sa následne v spojení s teóriou práva dajú vyvodiť aj jej dôsledky. Sťažovateľom predložený argument spočívajúci vo vytýkanom nedostatku odôvodnenia uznesenia krajského súdu, ktorý si dostatočné odôvodnenie okresného súdu osvojil v celom rozsahu, spočívajúci v nesplnení formálnych podmienok väzby preto ústavný súd nepovažoval za relevantný.

Rovnako tak ústavný súd vo svojej doterajšej judikatúre, a to aj vo vzťahu k väzobným veciam, zdôrazňuje, že odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu odkazujúce na predchádzajúce rozhodnutia v tej istej veci možno považovať síce za krajnú, no ešte stále ústavnoprávne akceptovateľnú alternatívu odôvodnenia (napr. IV. ÚS 41/08, IV. ÚS 149/08, IV. ÚS 314/08).

Vzhľadom na už uvedené skutočnosti ústavný súd konštatuje, že napadnuté uznesenie krajského súdu nevybočilo z medzí stanovených označenými článkami ústavy a dohovoru a uznesením krajského súdu nedošlo k porušeniu práv sťažovateľa označených v jeho sťažnosti. Vzhľadom na uvedené skutočnosti bolo potrebné sťažnosť v tejto časti odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa v nej obsiahnutými.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. júna 2014